

Programa de Traducció Especialitzada B1 (Francès-Català) - TEB1
- Traducció Jurídicoadministrativa - (Carles Castellanos. Curs 1998-99)

Objectiu

Es desenvolupen els mètodes de treball necessaris per aconseguir la competència necessària per a la traducció de textos especialitzats en l'àmbit jurídicoadministratiu. Aquesta competència comporta el coneixement del lèxic i de l'estil específics en francès i en català i concretament l'aprenentatge de la manipulació adequada dels recursos terminològics i documentals.

Programació de l'assignatura de traducció jurídicoadministrativa

Primera fase (de 9 a 12 hores): Introducció a la traducció jurídicoadministrativa treballant una selecció inicial de textos que mostri una varietat important d'estils i d'àmbits diferents.

Segona fase : Elaboració tutoritzada d'un treball de traducció, consistent en l'elaboració de glossaris i d'un comentari entorn d'un tema concret, preferentment d'algun dels àmbits següents:

- Textos legislatius i decrets.
- Contractes i convenis.
- Estatuts d'associacions, reglaments i actes fundacionals
- Testaments.
- Lleis, decrets i acords congressuals.
- Declaracions i certificats.

Aquest treball ha de tenir una extensió mínima de 10-12 pàgines de text elaborat si és individual; i de 15 a 20 pàgines si és un text col·lectiu.

Avaluació de l'assignatura de Traducció jurídicoadministrativa

Depèn fonamentalment del treball realitzat. Prèviament cal haver traduït de manera satisfactòria la selecció de textos inicial. En cas d'una realització insuficient d'aquestes traduccions caldrà presentar-se a un examen de recuperació.

Aspectes metodològics referents a la traducció jurídicoadministrativa

Pel que fa a aspectes contrastius entre el llenguatge especialitzat francès i el català cal recordar en primer lloc les orientacions més generals donades per a l'elaboració del llenguatge jurídicoadministratiu contemporani que insisteixen en les aspectes següents:

1. El llenguatge jurídicoadministratiu ha de ser *clar, senzill i entenedor*. En aquest objectiu s'eviten les fórmules complexes i massa allunyades del llenguatge col·loquial. (Com per exemple les fórmules complexes de comiat; s'utilitza "Aprofito l'avinentesa per a saludar-vos" en lloc de fórmules com "Aprofita l'avinentesa per a testimoniar a Vostra Senyoria el testimoni de la seva més distingida consideració"). També s'evita, tant com sigui possible, l'ús de la veu passiva.
2. El llenguatge jurídicoadministratiu ha de ser *respectuós i correcte* però sense adoptar un to humiliant o afalagador. (Així evita formes com "prego" o "suplico" i utilitza mots com "demano" o "sol·licito"). D'altra banda, adopta el tractament de "vós" com a únic tractament de respecte.
3. El llenguatge jurídicoadministratiu ha de ser *igualitari pel que fa al tractament dels sexes* (utilitza fórmules com "el professorat" en lloc "dels professors", "la persona interessada" en lloc de "l'interessat" etc.).

L'estil de la llengua catalana en aquest àmbit se situa en la línia de defensa d'un llenguatge planer iniciada als països anglosaxons pel *Plain English Movement* que promou l'eliminació dels elements superflus, l'organització lògica de la informació, la utilització de títols i subtítols explícits, el millorament del disseny i de la tipografia i la tria sempre del sinònim més generalitzat.

Aquesta recerca de la simplicitat fa que es puguin sintetitzar diferents característiques com les següents:

Pel que fa a la *comparació* del llenguatge jurídicoadministratiu català amb l'espanyol podem remarcar:

- Ús en català del tractament de segona persona del plural "Vós" (espanyol, 3ª pers. sing: "Usted").
- Ús de la primera persona "Aprofito l'avinentesa..." (espanyol, 3ª pers. "Aprovecha la ocasión...").
- Ús de formes no humiliants "Demano..." (espanyol: "Ruego...", "Suplico...").
- *Fórmules complexes de comiat inexistents* en català (espanyol: fórmules complexes de comiat) (v. punt 1, més amunt)
- Ús de la *forma activa* (espanyol: forma passiva).
- Ús del present "entra en vigor" (espanyol: ús del futur "entrará en vigor")

Pel que fa a la *comparació* amb el llenguatge jurídicoadministratiu català amb el francès podem remarcar:

- Construcció francesa amb *gerundi específicatiu*. (Construcció incorrecta en català).
- Ús més corrent de la *veu passiva* en francès. (El català evita la passiva).
- Construcció amb la preposició "à": "mesures à appliquer". (Construcció catalana amb "cal que": "mesures que cal aplicar").
- Construcció amb "autre que": "Un règlement autre que le précédent". (Es tradueix en català per "diferent de": "Un reglament diferent del precedent").